

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **PharmDr. J. Š., Ph.D.**, narozený X
bytem X
zastoupený JUDr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D., advokátem
sídlem Bašty 8, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2018, č. j. 3581/DS/2018, JID 151806/2018/KUUK/FD, ve znění opravného usnesení ze dne 8. 12. 2021, č. j. KUUK/146911/2021/DS/FD, sp. zn. KUUK/147426/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 2. 10. 2018, č. j. 3581/DS/2018, JID 151806/2018/KUUK/FD, ve znění opravného usnesení ze dne 8. 12. 2021, č. j. KUUK/146911/2021/DS/FD, sp. zn. KUUK/147426/2020, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2018, č. j. 3581/DS/2018, JID 151806/2018/KUUK/FD, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny, odboru správního, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 1. 2018, č. j. MULNCJ/660/2018, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku z nedbalosti podle § 83 odst. 1 písm. e) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), kterého se dopustil porušením § 12 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel tím, že jako vlastník silničního vozidla (motocyklu) tovární značky RICH TWIN CUP, registrační značky X, vyřazeného z provozu déle než 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců z nedbalosti neoznámil bez zbytečného odkladu po uplynutí této lhůty (20. 8. 2017), obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který vyřadil toto vozidlo z provozu, adresu místa, kde je vyřazené vozidlo umístěno a účel využití tohoto vozidla, a dále se dopustil přestupku proti zákonu o podmínkách provozu vozidel podle § 83 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel, porušením § 12 odst. 4 tohoto zákona tím, že jako vlastník silničního vozidla (motocyklu) tovární značky Jawa 50-555, registrační značky X, vyřazeného z provozu déle než 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců z nedbalosti neoznámil bez zbytečného odkladu po uplynutí této lhůty (20. 8. 2017), obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který vyřadil toto vozidlo z provozu, adresu místa, kde je vyřazené vozidlo umístěno a účel využití tohoto vozidla. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci uložena podle § 83 odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel v souladu s § 35 písm. b), § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), pokuta ve výši 300 Kč a dále bylo žalobci uloženo nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí je zmatečné a nepřezkoumatelné. Opravným usnesením ze dne 12. 11. 2018, č. j. 3581/DS/2018, došlo ke změně odstavce 2 textu odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy v části, která se věnuje vylíčení rozhodných skutečností. Oprava nekoresponduje s dalším textem napadeného rozhodnutí, což je zřejmé z opakovaného uvádění data 19. 8. 2017 a 20. 8. 2017 jako dnů, kdy nastal poslední den ke splnění povinnosti, resp. kdy mělo dojít ke spáchání přestupku. Žalobce by tuto změnu mohl považovat za změnu právního názoru žalovaného, avšak v odůvodnění k tomu není nic uvedeno. Oprava zřejmých nesprávností nemá ani oporu v textu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který nikde neoznačuje přesné datum, na které dle něj připadl poslední den ke splnění povinnosti.
3. Spornou otázkou je výklad neurčitého právního pojmu „bez zbytečného odkladu“ v ustanovení § 12 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel a na to navázaná společenská škodlivost jednání žalobce. Není možné označit za konkrétní den spáchání přestupku den, který je ve svém důsledku prvním dnem ke splnění povinnosti dle § 12 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel. Žalovaný takto nesprávně označil den, kdy došlo ke spáchání přestupku (20. 8. 2017), ale také den, který byl posledním ke splnění povinnosti (19. 8. 2017). Nadto žalobce zdůraznil, že dne 19. 8. 2017 byla sobota. Ani jeden ze správních orgánů přesně neurčil lhůtu, který by jimi byla brána jako splněná bez zbytečného odkladu. Pouze správní orgán I. stupně naznačil, že by za takovou lhůtu považoval maximálně cca 3 dny (toto slovní spojení ovšem považoval žalobce za absurdní). Žalovaný pak lhůtu vůbec nevymezil, pouze konstatoval, že 51 dní rozhodně není splnění povinnosti bez zbytečného odkladu. Žalobce měl za to, že zákon o podmínkách provozu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

silničních vozidel je při stanovování lhůt velmi nekonzistentní a v podstatě klade zvýšené nároky na osoby tam, kde to potřeba vůbec není. Žalobce pak dále argumentoval, proč považuje splnění povinnosti dne 10. 10. 2017, tj. 36 pracovních dní ode dne 19. 8. 2017, jako splnění povinnosti včas, bez zbytečného odkladu.

4. Žalobce dále rozporoval společenskou škodlivost spáchaných přestupků, neboť žalobcem splněná povinnost dne 10. 10. 2017 nemůže vykazovat dostatečnou míru škodlivosti proti právem chráněným zájmům, a to právě s ohledem na dodržení lhůty a splnění povinnosti. Správní orgán I. stupně se k materiálnímu znaku přestupku vyjádřil povrchně, žalovaný vůbec, což žalobce rovněž považoval za vadu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že žalovaný se během odvolacího řízení o opravném usnesení řídil právním názorem nadřízeného správního orgánu, Ministerstva dopravy, který uvedl, že je nutno posuzovat lhůtu „bez zbytečného odkladu“ v kontextu s obvyklými lhůtami na oznámení povinností daných zákonem o podmínkách provozu vozidel, tedy 10 pracovních dnů. Žalovaný vydal v souladu s právním názorem ministerstva dne 8. 12. 2021 opravné usnesení, ve kterém opravil text odůvodnění napadeného rozhodnutí. Oznamovací povinnost vznikla žalobci dne 4. 9. 2017, skutková podstata přestupku byla naplněna dnem 5. 9. 2017. Žalobce oznámil obecnímu úřadu adresu místa, kde jsou vyřazená vozidla umístěna a účel jejich využití až dne 10. 10. 2017, tedy 36 dní od vzniku oznamovací povinnosti. Tím byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 83 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel. V daném případě byl naplněn i materiální znak společenské škodlivosti, neboť zákonná lhůta nebyla dodržena. Pokud by porušení ustanovení § 12 odst. 4 zákona o podmínkách provozu nevykazovalo žádnou formu společenské škodlivosti, nebylo by porušení povinnosti zákonodárcem vůbec postihováno

Replika žalobce

6. Žalobce v replice ze dne 30. 6. 2022 uvedl, že žalovaným je nyní lhůta vykládána jako desetidenní, avšak v jiných řízeních posuzuje lhůtu jinak a přestupkové řízení nezahajuje. K tomu navrhl dokazování dvěma technickými průkazy.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný i žalobce s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasili.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Nejprve se soud zabýval procesními aspekty věci. V úvodu je třeba poukázat na to, že ve věci byla vydána celkem 3 opravná usnesení (ze dne 12. 11. 2018, 20. 1. 2021, 8. 12. 2021) podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) k žalobou napadenému rozhodnutí, z nichž první dvě byla k odvolání žalobce Ministerstvem dopravy zrušena a třetí opravné usnesení ze dne 8. 12. 2021 bylo rozhodnutím ministerstva ze dne 11. 4. 2022, č. j. 7/2020-150-SPR/18, potvrzeno. Ministerstvo v odůvodnění svého rozhodnutí poukázalo na svá dvě předchozí rozhodnutí, v nichž uvedlo, že je nutno v tomto případě posuzovat lhůtu „bez zbytečného odkladu“ v kontextu s obvyklými lhůtami na oznámení povinností daných zákonem o podmínkách provozu vozidel a s tímto je lhůta deseti pracovních dnů od vzniku povinnosti udávaná žalovaným v souladu.
11. Opravným usnesením ze dne 8. 12. 2021 žalovaný změnil žalobou napadené rozhodnutí tak, že:

se ve druhém odstavci na straně první věta:

„... Dne 19. 8. 2017 nastal poslední den ke splnění povinnosti a dne 20. 8. 2017 došlo ke spáchání přestupku, neboť tato nebyla splněna.“

nahrazuje textem:

„... Dne 22. 8. 2017 začala plynout lhůta „bez zbytečného odkladu“ (10 pracovních dnů) pro splnění oznamovací povinnosti, která marně uplynula dne 4. 9. 2017, a dnem 5. 9. 2017 došlo k páčání trvajícího přestupku, neboť výše uvedená povinnost nebyla splněna.“,

v šestém odstavci na straně 2 věta:

„... Dne 19. 8. 2017 nastal poslední den ke splnění povinnosti a dne 20. 8. 2017 došlo ke spáchání přestupku, neboť tato nebyla splněna. ...“

se nahrazuje textem:

„... Dne 22. 8. 2017 začala plynout lhůta „bez zbytečného odkladu“ (10 pracovních dnů) pro splnění oznamovací povinnosti, která marně uplynula dne 4. 9. 2017, a dnem 5. 9. 2017 došlo k páčání trvajícího přestupku, neboť výše uvedená povinnost nebyla splněna.“,

v pátém odstavci na straně 3 věta:

„... Dne 19. 8. 2017 nastal poslední den ke splnění povinnosti a dne 20. 8. 2017 došlo ke spáchání přestupku, neboť tato nebyla splněna. ...“

se nahrazuje textem:

„... Dne 22. 8. 2017 začala plynout lhůta „bez zbytečného odkladu“ (10 pracovních dnů) pro splnění oznamovací povinnosti, která marně uplynula dne 4. 9. 2017, a dnem 5. 9. 2017 došlo k páčání trvajícího přestupku, neboť výše uvedená povinnost nebyla splněna.“,

v šestém odstavci na straně 3 věta:

„... Dne 19. 8. 2017 nastal poslední den ke splnění povinnosti a dne 20. 8. 2017 došlo ke spáchání přestupku, neboť tato nebyla splněna. ...“

se nahrazuje textem:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

„... Dne 22. 8. 2017 začala plynout lhůta „bez zbytečného odkladu“ (10 pracovních dnů) pro splnění oznamovací povinnosti, která marně uplynula dne 4. 9. 2017, a dnem 5. 9. 2017 došlo k páčání trvajícího přestupku, neboť výše uvedená povinnost nebyla splněna.“,

v prvním odstavci na straně 4 se věty:

„... Pokud jde o námitku doktora Š. ohledně podaného sdělení o umístění a využití vozidel dne 10. 10. 2017, k té odvolací orgán konstatuje, že povinnost měla být splněna do dne 19. 8. 2017, není tedy podstatné, že k oznámení přestupku došlo 23. 10. 2017. Skutková podstata přestupku byla naplněna 20. 8. 2017 a ke sdělení umístění a účelu vozidel obviněným došlo až po 51 dnech. [...] V tomto konkrétním případě nelze dobu 51 dní od povinnosti sdělit účel a využití vozidel dle ustanovení § 12 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb., brát jako dobu sdělení „bez zbytečného odkladu“.“

se nahrazuje textem:

„... Pokud jde o námitku doktora Š. ohledně podaného sdělení o umístění a využití vozidel dne 10. 10. 2017, k té odvolací orgán konstatuje, že povinnost měla být splněna do dne 4. 9. 2017, není tedy podstatné, že k oznámení přestupku došlo 23. 10. 2017. Skutková podstata přestupku byla naplněna dnem 5. 9. 2017 a ke sdělení umístění a účelu vozidel obviněným došlo až po 36 dnech. [...] V tomto konkrétním případě nelze dobu 36 dní od vzniku povinnosti vlastníka (provozovatele) silničního vozidla při vyřazení silničního vozidla z provozu déle než 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců po uplynutí této lhůty bez zbytečného odkladu oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, adresu místa, kde je vyřazené silniční vozidlo umístěno, a účel jeho využití podle ustanovení § 12 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb., považovat za dobu, již by bylo možno posoudit jako dobu pro splnění povinnosti „bez zbytečného odkladu“.“

12. Podle § 70 správního řádu opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.
13. Institut opravy zřejmých nesprávností v písemném odůvodnění rozhodnutí podle § 70 správního řádu lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou však dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. Za zřejmou nesprávnost může být považována pouze chyba, ke které došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí. Tento postup tedy slouží výhradně k opravě zjevných chyb rozhodnutí majících spíše „technický charakter“ (různých překlepů, zkomolenin, přepisů, chyb v počítání, nečitelnosti textu apod.) S odkazem na toto ustanovení naopak nelze měnit vlastní obsah rozhodnutí. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011-400, www.nssoud.cz; usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, II. ÚS 779/15, www.usoud.cz).
14. Na základě shora uvedeného je zřejmé, že opravy provedené opravným usnesením žalovaného ze dne 8. 12. 2021 nebyly toliko opravou zřejmých nesprávností, ale vyjádřením nového právního názoru na den spáchání přestupku, dosud v žalobou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

napadeném rozhodnutí neuvedeným. Tento názor byl dokonce pod vlivem rozhodnutí Ministerstva dopravy opakovaně opravnými usneseními měněn. Zatímco v žalobou napadeném rozhodnutí je uveden jako den spáchání přestupku den 20. 8. 2017. V opravném usnesení ze dne 12. 11. 2018 je uveden den 21. 8. 2017. V opravném usnesení ze dne 20. 1. 2021 je uveden den 22. 8. 2017 a v třetím opravném usnesení ze dne 8. 12. 2021 je uveden den 5. 9. 2017. V daném případě má den spáchání přestupku význam nejen pro běh prekluzivní lhůty, ale především na posouzení samotného skutku, tedy zda žalobce tím, že splnil svoji oznamovací povinnost dne 10. 10. 2017, jednal či nejednal bez zbytečného odkladu. Den spáchání přestupku má vliv i na výši sankce, neboť doba, po níž nebyla povinnost splněna, je významná pro určení sankce, resp. vyhodnocení míry škodlivosti jednání žalobce pro společnost.

15. Jestliže žalovaný k opakované opravě svého právního názoru využil procesní institut opravy zřejmých nesprávností, který k tomu není určen, nepřipustně zúžil žalobci možnost procesní obrany a argumentace a zároveň nenaplnil požadavky na odůvodnění rozhodnutí stanovené § 68 odst. 3 správního řádu, čímž zatížil řízení vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.
16. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení zrušil. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Soud nepostupoval podle § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť řízení vedené správním orgánem I. stupně nebylo stíženo vytykaným nedostatkem. Dalšími žalobními námitkami se soud nezabýval a neprováděl ve věci ani dokazování, neboť mu nepřísluší předjímat závěry, které žalovaný zaujme v novém rozhodnutí ve věci.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT; replika – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT] a DPH v sazbě 21% ve výši 2 142 Kč z uvedených částek bez soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 1. září 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce